

Briļļu Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 27 (2665)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 3. martā

Maksā
2 kap.

Putnkopībai jāklūst produktīvākai

Prakse rāda, ka putnkopība, organizējot to lielā apjomā un pamatojoties uz labi pārdomātu tehnoloģisko bāzi, ir ekonomiski izdevīga lopkopības nozare, kas īsā laikā ar nelielu darbaspēka un līdzekļu patēriņu ļauj iegūt daudz augstvērtīgu produktu. Mūsu rajonos ir plašas iespējas šo nozari attīstīt.

Līdzšinējie putnkopības rezultāti tomēr dod pamatu nopietnām bāzēm. Kāpēc gan pagājušajā gadā putnu skaits mūsu rajona saimniecībās ir ne palielinājies, bet tieši otrādi — samazinājies. Šā gada sākumā abu rajonu saimniecībās dējējvistu skaits bija par 3784 mašīnām nekā tai pašā laikā pērn. Olu ražotne, salīdzinot ar 1960. gadu, palielinājies tikai par 11%. Produkcijas kāpinājums varēja būt krietni vien lielāks, ja nebūtu samazinājies putnu skaits vai pat likvidētas veselās fermas. Tas it sevišķi sakāms par Krustpils rajonu, kur pagājušajā gadā 8 kolhozi — «Druva», «Ciņa», «Uzvaras rīts», Kirova, Leņina un citi pārstājuši nodarboties ar putnkopību. Lai gan pagājušajā gadā noorganizēja Krustpils starpkolhozu putnu fabriku, kurā pašlaik atrodas pāri par 4.500 vistu un 1.100 piļu, tomēr tā vēl līdz šim nav parādījusi sevi kā paraugu rajona mērogā. Putni slim, barošanas apstākļi neapmierinoši, trūkst minerālvielu, vitamīnbarības, saknāgu, pat grants. Seit vadītāji nav domājuši par to, ka putnkopība var kļūt ienesīga tikai tad, ja pareizi veic putnu barošanu, kopšanu un turēšanu. Arī celtniecības darbi jaunputnu mītņu sagatavošanā rīt ļoti lēni. Tas viss raisa bāzes. Krustpils putnu fabrikas produkcijas plāna šigada izpilde ir apdraudēta. Bet kāds stāvoklis rajona mērogā? Janvāra mēnesī vien olu ražošana uz 100 hektāriem graudaugu sējumu platības Krustpils rajonā samazinājusies par 21%, bet Jēkabpils rajonā — par 28%. Tātad nav nekāds iemesls kolhozos likvidēt putnu fermas.

Putnkopības produktivitāte turpina palikt zema arī sliktās barības bāzes dēļ, tāpēc ka daudzās fermās putnus mitina nepiemērotos apstākļos. Nevienam vairs nav jauna patiesība, ka vistu dējību nosaka olbaltuma, vitamīnu un minerālvielu balans organismā. Ja barības līdzekļos šīs vielas neietilpst vai to maz, rodas vielu maiņas traucējumi organismā, putni vārguļo, dējība kritas. Daudzi saimniecību vadītāji «ekonomē» vistām olbaltumu un vitamīnbarību par kapeikām, bet zaudē simtiem rubļu. Tā, piemēram, Jēkabpils rajona kolhoza «Rekords» putniem trūkst olbaltuma un vitamīnu, kādēļ nav nekāds brīnums, ka janvāra mēnesī olu ražošana uz 100 hektāriem graudaugu sējumu šeit samazinājusies gandrīz par 50%, salīdzinot ar to pašu laiku pērn.

Par to, cik slikti dažās saimniecībās nodarbojas ar putnkopību, liecina stāvoklis Jēkabpils rajona Daugavas kolhozā. Pagājušajā gadā vistu skaits tur samazinājies. Vidēji no vienas vistas iegūtas tikai 53 olas, tas ir, gandrīz divas reizes mazāk nekā caurmērā visā rajonā. Olu pašizmaksa saimniecībā ir ļoti augsta. Desmit olas izmaksā 1,70 rubli. Tās taču ir «zelta olas». Interesanti zināt, ko teiktu Daugavas kolhoza vadītāji, ja viņiem liktu pirkt olas par tādu cenu.

Mums jāattīsta putnkopība, ierī-

kojot lielas putnu fermas. Tikai tā var lietderīgi mehanizēt visus darba ietilpīgos procesus, atmaksāties ēku celtniecība, celsies putnkopju darba ražīgums. Pašos pamatos rūpīgi jāpārveido viss tehnoloģiskais process, lai putnkopība kļūtu par ienesīgu lopkopības nozari. Kā, pareizi attīstot putnkopību, tā kļūst rentabla, dod augstu olu produkciju, turklāt ar zemu pašizmaksu, liecina Tukuma rajona padomju saimniecības «Zemgale» pieredze. Tā 1961. gadā saimniecība ražojusi 6,6 miljonus olu. Seit iegūtas no vienas dējējvistas vidēji 178 olas. To pašizmaksa zema.

Arī mūsu rajonos ir visas iespējas iegūt ne sliktākus rezultātus. Iedzīvināsimies kaut vai Jēkabpils rajona kolhoza «Draudzība» pagājušajā gadā pieredzē. Saimniecība ražojusi 316 tūkstošus olu, ierindojoties pirmajā vietā rajonā. Tirie ienākumi no putnkopības sastāda pāri par 9 tūkstošiem rubļu. 10 olu pašizmaksa — 56,8 kapeikas. Kolhozs ieguvis vidēji no vienas dējējvistas 147 olas. Protams, vēl rūpīgāk organizējot ražošanu, sagādājot pilnvērtīgāku barību, rezultāti te varēja būt daudz labāki.

Līdz šim mūsu rajonos vēl samērā maz attīstīta piļkopība un zoskopība, kaut gan šim nozarēm lielas priekšrocības. Racionāli vasarā izmantojot ganības, bet rudenī novāktos labības laukus, var ražot daudz labas, augstvērtīgas putnu gaļas ar zemu pašizmaksu. Mūsu republikā pēdējos gados strauji attīstās piļu audzēšana, par ko liecina vairāku padomju saimniecību un kolhozu prakse. Mūsu rajonos ir diezgan lielas «zilo atmatu» platības — ezeri, upes, diķi, kuri tikai prasmīgi jāizmanto.

Jautājums par trūkumu novēršanu, kas kavē putnkopības attīstību, ir ļoti aktuāls. Visā drīzumā sāksies inkubācijas sezona. No tās sekmīgas norises nenoliedzami būs atkarīgi arī panākumi. Jāvēlas, lai partijas pirmorganizācijas un kolhozu valdes kopā ar zootehniķiem nekavējoties nokārtotu visu, kas sekmētu putnkopības produktivitātes strauju pieaugumu.

Par mūsu veselības saglabāšanu rūpējas valsts

Ja runājam par lielajām perspektīvām, ko mūsu tautai paver komunisma celtniecība, laimīgo un gaišo rītdienu, tad katrā ziņā iedomājamies, ka būs veselī. Tieši tas uzliek lielus pienākumus arī mums, medicīnas darbiniekiem. Mēs varam likvidēt masu infekcijas slimības, cīnīties par cilvēka mūža ilguma pagarināšanu.

Nolūkā uzlabot medicīnisko apkalpošanu arī Jēkabpils rajonā turpinās medicīnisko iestāžu paplašināšana. Tuvākajās dienās pabeigs rajona slimnīcas ķirurģiskā korpusa izbūvi un paplašināšanu, ginekoloģiskā nodaļa būs jaunās telpās. Palielināsies iespējas slimnieku hospitalizēšanā. Jaunas gultas saņems arī ausu un deguna, kakla un acu slimnieki. Visu šo izmaiņu rezultātā plašākas telpas būs arī

slimnīcas dzemdību nodaļai.

Turpinās rajona poliklīnikas remonts — paplašināšana. Poliklīnikā atvērts jauns rentgena kabinets ar laboratoriju. Saņemti divi jauni zobu rentgena aparāti. Mūsu plānos ietilpst arī klīniskās laboratorijas atvēršana. Iekārtoti vairāki jauni fizikālās terapijas kabineti.

Uzsākta Sēlpils lauku slimnīcas reorganizācija ar vietējo kolhozu līdzekļiem. Līdzšinējo 10 gultu vietā slimnīcā būs 25 gultas, kas radīs iespējas uz vietas sniegt kvalificētāku ārstniecisko un profilaktisko palīdzību.

Lielu uzdevumu medicīnas darbiniekiem jāveic tuberkulozes apkarošanā. Šajā nozarē uzsākta Jēkabpils prettuberkulozes dispensera paplašināšana, Jaunjelgavas dispensera saimniecības ēkas

būve. Pērn ar fluorogrāfu apskatīti 75% Jēkabpils rajona iedzīvotāju. Arī šogad šo darbu turpinās, lai saslimšanu ar tuberkulozi un citām slimībām atklātu pēc iespējas agrāk un uzsāktu to ārstēšanu.

Neatliekamās un ātrās medicīniskās palīdzības sniegšanas uzlabošanai Jēkabpils un Jaunjelgavas pilsētu slimnīcas saņēmušas jaunas sanitārās mašīnas. Šāda mašīna būs arī Viesītes slimnīcai.

Lielu vēribu veļtjam medicīnisko kadru sagatavošanai. 1961. gadā specializācijas un kvalifikācijas celšanas kursus Rīgā beiguši 6 ārsti. Tāpat savas speciālās zināšanas ceļ vidējie medicīnas darbinieki.

Visas rajona ārstniecības iestādes strādā pēc iecirkņu principa, kas palīdz likvidēt personiskās atbildības trūkumu slim-

nieku ārstēšanā un paplašināt profilaktisko darbu. Šogad kompleksās medicīniskās apskatēs profilaktiski apskatīs 20% rajona iedzīvotāju, sevišķu vēribu pievēršot strādājošiem veselībai kaitīgos apstākļos. Regulāri pārbaudīsim slaucēju veselību un fermu sanitāro stāvokli.

Sanitārie un veselības uzlabošanas pasākumi dos vēlamās rezultātus, ja tajos piedalīsies vairāk iedzīvotāju. Daudz var darīt Sarkanā Krusta biedrības organizācija. Darbaudim aktīvāk jāiesaistās šīs biedrības organizācijā, bet medicīnas darbiniekiem vairāk jāapmāca iedzīvotāji medicīnas higiēnas zināšanās. Kopīgiem spēkiem lielie uzdevumi medicīnas laukā mums pilnīgi jāpildam. R. Korneva, Jēkabpils rajona slimnīcas galvenā ārste

DIVU RAJONU PILSĒTĀS UN LAUKOS

No korespondentu punktu ziņojumiem

DRUVU PADOMJU SAIMNIECĪBAS laudis gatavojas pavasarim. Te uzstādīta Rīgas lauksaimniecības mašīnbūves rūpnīcas ražotā elektromagnētiskā sēklu tīrāmā mašīna. Tās galvenā priekšrocība — iespēja attīrīt no zālēm vienu no visgrūtāk iznīdējamām tīrumu nezālēm — lauku viju. Mašīnas caurlaides spēja — līdz 600 kg dienā.

KRUSTPILS. Rajona rūpniecības kombināts sekmīgi izpildījis šī gada divu mēnešu ražošanas

programmu. Kopprodukcijas plāns izpildīts par 105,7%. Visveiksmīgāk Zaņa Oša vadībā strādājis stikla taras cehs. Jau 25. februārī tas divu mēnešu uzdevumu izpildīja par 105%. Divas dienas pirms termiņa divu mēnešu uzdevumu izpildīja trikotāžas cehs, bet Krustpils galdnieku darbnīcas meistari veselu dienu strādāja uz nākošā mēneša rēķina.

Rūpniecības kombināta kolektīvs divu mēnešu laikā izlaidis virs plāna dažādu produkciju par 15.700 rubļiem, tani skaitā mēbeles,

trikotāžas izstrādājumus, stikla taru ķīmiskās rūpniecības uzņēmumiem un citus ražojumus.

KRUSTPILS. Dzelzceļnieku arod biedrības klubā noorganizēts akordeonistu ansamblis. Si instrumenta spēli pieredzējuša mūziķa vadībā apgūst ap 50 dzelzceļnieki, viņu ģimenes locekļi. Jaunie mūziķi nosprauduši sev mērķi — pirmo uzstāšanos sniegt Vissavienības dzelzceļnieku dienā.

SAUKA. Kolhozā «Asupe» rīt traktoru remonts. Jau izremontēti četri traktori. Šonedēļ nobeidz vēl divu traktoru remontu bb. Salenieks un Lukaševičs.

Lauksaimniecības mašīnu parka papildināšanai nesen iegādāta jauna mākslīgo mēslu sējmašīna un kartupeļu rokamā mašīna.

Propagandistu seminārā

28. februārī partijas Jēkabpils rajona komitejā notika kārtējais propagandistu seminārs.

Rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Makarovs iepazīstināja propagandistus ar rajona darbaļaužu saistībām 1962. gadā. Rajona ateistu kluba vadītājs b. Cirsis pastāstīja par Vissavienības ateistu Maskavas apspriedes rezultātiem.

Galvenā uzmanība šajā propagandistu seminārā tika veltīta sekciju darbam. Trijās sekcijās iztirzāja tēmu par komunistiskās audzināšanas jautājumiem, ko bija sagatavojuši propagandisti bb. Salda, Zameļavska, Zālīte. Iztirzāja arī tēmu «Kara un miera jautājums — galvenā mūsdienu problēma».

Referenti iepazīstināja propagandistus ar galvenajiem jautājumiem un literatūru, kas izmantojama, studējot šīs divas tēmas.

Pēc tam propagandisti dalījās darba pieredzē. Biedrs Kazakevičs ierosināja turpmāk nodarības organizēt semināru veidā. Rūpniecības ekonomikas pulciņa vadītājs b. Merkuškins ieteica plašāk izmantot ilustrācijai vietējos materiālus.

J. Doniņa,

LKP Jēkabpils rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītāja

Biedru tiesu aktivisti mūcās

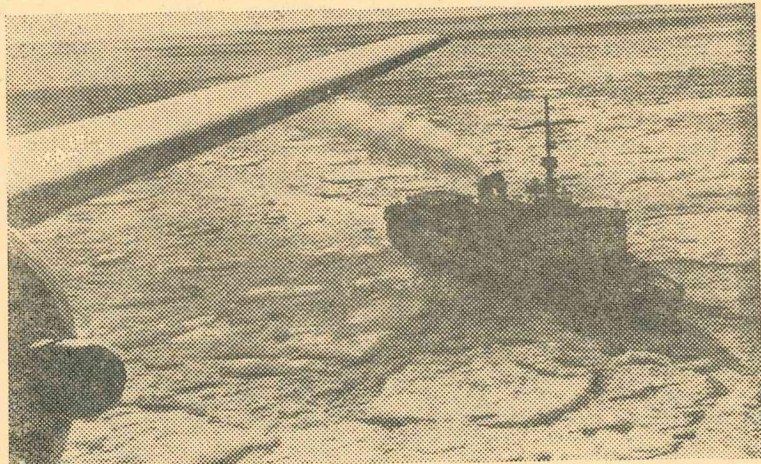
Sajās dienās partijas Krustpils rajona komitejā uz semināru pulcējās biedru tiesu priekšsēdētāji un sekretāri.

Tā dalībnieki ar interesi klausījās b. Kirsanova referātā par sabiedrisko organizāciju lomu pārejas periodā no sociālisma uz komunismu. Biedru tiesu funkcijas šajā laikā nevis samazinās, bet vēl vairāk pieaug.

Par biedru tiesas organizācijas un darbības pamatprincipiem runāja Krustpils rajona prokurors b. Maiželis. Viņš sīkāk iepazīstināja klausītājus ar tiesu funkcijām, kādus sodus piemēro vienā vai otrā gadījumā. Semināra dalībnieki uzskatāmi varēja iepazīties ar konkrētu gadījumu — biedru tiesas prāvu, ko organizēja Krustpils pilsētas biedru tiesa.

A. Stumbre

JŪRAS PLAŠUMOS

Attēlā: lidotāji veic ledus apstākļu izlūkošanu ledlauzīm «Sibirj».
J. Muravina (TASS) foto

Padomju Savienības Varoņa K. Mihaļenko ekipāža (Sahalinā) veic Tālo Austrumu jūru ledus izlūkošanu. Šie Tālo Austrumu polārās aviācijas ekipāžas lidojumi ar zinātniski pētnieciskā hidrometeoroloģijas institūta līdzstrādniekiem palīdzēs jūras ledus režīma pētīšanā. Lielu praktisku palīdzību saņem reisā atrodošies kuģi. Viņiem sniedz ieteikumus ledus pārvarēšanā, norāda visizdevīgāko kursu.

KOMJAUNATNES PIRMORGANIZĀCIJAS

Palīdzam biedriem izvēlēties pareizo ceļu dzīvē

Kā svarīgāko komjaunatnes pirmorganizācijas darbā šajā mācību gadā mēs izvirzījām partijas Programmā paredzēto uzdevumu īstenošanu skolas dzīvē. Tāpēc mūsu uzmanības centrā ir skolēnu idejiski politiskā audzināšana. Šajā ziņā izdarījām vairākus pārkārtojumus. Tā, piemēram, aktivizējām politinformācijas, rīkojot katru dienu īsas pārrunas. Reizi divās nedēļās gatavojam plašu politinformāciju. Lai katrs skolēns iepazītos ar kongresa materiāliem, blakus tam, ko skolēni apgūst mācību stundās, organizējam lektoriju. Nolasītas jau sešas, un šini ceturksni vēl ielānotas trīs lekcijas.

Lai praktiski iesaistītos lielo uzdevumu veikšanā, mūsu komjaunatnes pirmorganizācija pieņēma saistības 1962. gadam, kas paredz daudzus un dažādus pasākumus, bet 11. klašu 29 audzēkņi aizies strādāt uz Druvu padomju saimniecību.

Arvien vairāk skolēnu vēlas stāties aktīvāko komunistu rindās, savas gaitas saistīt ar Ļeņina komjaunatni. Skolas pirmorganizācija no 33 biedriem rudenī izaugusi līdz 87. Līdz ar pirmorganizācijas skaitlisko izaugsmi rosīgāks un daudzveidīgāks kļuvis tās darbs.

Tuvinot skolu dzīvei, daudzas praktiskās darba iemaņas gūstam laukos, darbnīcās, organizējam tikšanās ar darba pirmrindniekiem, dažādu profesiju ļaudīm. Ļoti vērtīga bija tikšanās ar Viesītes depo pārstāvi, komunistiskā darba brigādes locekli b. Smukstu, ar Viesītes kolhoza tētkopi S. Birznieci, kas reizē mācās arī vakara vidusskolas 9. klasē. 11.-b klase tikās ar Viesītes pilsētas bibliotekāri b. Skuju, ar Druvu padomju saimniecības direktoru b. Līdumnieku.

Ar lielu interesi skolēni noklausījās PSKP XXII kongresa delegātes V. Čakstenas stāstījumu par kongresa iespaidiem. Šādās sarunās sevišķi daudz jautājumu radās pionieri, kas arī bija uzaicināti uz atklāto komjauniešu sapulci. Varu izteikt drošu pārliecību, ka šāda skolēnu iepazīšanās ar darba darītājiem palīdzēja daudziem 11. klašu audzēkņiem izvēlēties pareizo savu patstāvīgo gaitu sākumu.

Ēsāto darbu esam ielānojuši turpināt, lai tas palīdzētu 10., 9. un 8. klašu audzēkņiem jau laikus ieskatīties dzīvē un būt skaidrībā par savu nākotni. 9. klases piedalījās Viesītes kolhoza komjauniešu sapulcē, sariķoja draudzības vakaru ar kolhoza komjauniešiem, kur viņus iepazīstināja ar darba pirmrindniekiem, bet skolēni uzstājās ar priekšnesumiem. Paredzēts savukārt uzaicināt uz skolas komjaunatnes sapulci kolhoza komjauniešus.

Ar katru gadu arvien ciešāki kļūst skolas komjauniešu sakari ar citām skolām mūsu un citos rajonos. Rudenī īsi pirms mācību gada sākuma 10. klases skolēni apciemoja Lietuvas PSR Palangas vidusskolas draugus, atgriežoties mājās ar bagātīgiem iespaidiem un apņemšanos vairāk iepazīt arī citu skolu audzēkņus, viņu darbu. 10. klase, piemēram, savu apņemšanos jau pilda. Viņi sariķojuši divus draudzības vakarus ar Neretas vidusskolu un Jēkabpils 2. vidusskolas 10. klasi. Vienpadsmitās klases bija uzaicinājušas Jēkabpils 1. vidusskolas abiturientu klasi, kā arī paši, atbildot uz savu draugu ielūgumu, piedalījās draudzības vakarā Jēkabpils 1. vidusskolā.

V. Peļņika,
Viesītes vidusskolas skolēnu
komjaunatnes pirmorganizācijas
sekretāre

P. Mauriņš,

Krustpils LKJS RK instruktors

Lēmumi jāpieņem ne lēmumu pēc

Jau rudenī, kad kolhoza «Draudzība» komjaunieši rīkoja reidu par lopu ziemošanu, Apšurīņu fermā viņi atklāja satraucošus trūkumus. Nedarbojās automātiskā dzirdināšana, visapkārt bija nepārejamas dubļu pelķes un kūtsmēslu kaudzes, virca plūda pāri neizmestajām krātuvēm. Pa lopbarības novietnēm netraucēti lodāja vēji, jo durvju nebija, nedarbojās arī «gaisa» pievadceļi...

Par komjauniešu un jauniešu fermu, kurā novietotas 5 govju grupas, reida dalībnieki ziņoja kolhoza valdei un partijas pirmorganizācijai. Jautājumu par lopu ziemošanu izskatīja atklātajā sapulcē, pieņēma labu lēmumu, daļēji sāka to pildīt. Būvēja aku, uz kuras uzcēla sūkņu staciju, lai govīs varētu dzirdināt automātiski. Seši no Kalsnavas spirta rūpnīcas soliņa uzstādīti arī sūkņi... tomēr, kā saka, «solīts makā nekrit». Tā arī šoreiz solījumi palika bez konkrētas rīcības.

Kāds stāvoklis pašlaik — pēc 4 mēnešiem, kopš pieņemta lēmumu par kārtības nodibināšanu komjauniešu jauniešu fermā?

Jāsaka, nekā iepriecinoša, tieši otrādi — kļiedzošas nekārtības. Nav izbūvēta piena glabāšanas un dzeršanas telpa, tāpēc kannas pie abām kūtiņām atrodas ārpusē pie sienas, sniegā ieputinātas. Lopbarības šķūņos auroja vējš, bet tagad — sniegunis. Lūk, kāda starpība! Bet būvbrigadieris N. Liepiņš nu jau pūsgads, kā sola ietaisīt lopbarības novietnei durvis un logu rāmjus. Bet no tā ne sienam un aboliņam šķūni, ne slaucējām labāk netiek. Lopkopes turpina mocīties ar mēslu izvākšanu, jo transportieris nav salabots, ūdens jāpieved, bet sniegunis dēļ neredz lopu paliek nedzirdīti.

Kas devis tiesības kolhoza valdei un partijas pirmorganizācijai, zinot par šādiem faktiem, nepildīt savu pašu lēmumu? Liela vaina jāuzņemamas arī komunistam, bijušajam komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāram O. Sāram. Viņam bija arī partijas pirmorganizācijas uzdevums — būt šefam komjauniešu jauniešu fermā, ko, diemžēl, O. Sārs slinki pildījis. Ar komjauniešiem nav īsti interesējušies par savā reidā atklāto trūkumu novēršanu.

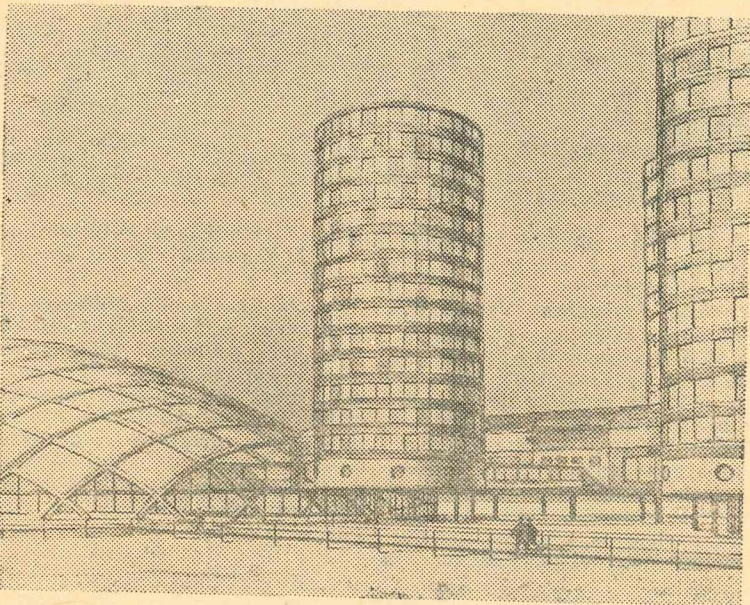
Apšurīņu fermas slaucēja komjauniete R. Sirmā saka, ka šigada uzdevumi lopkopēm pa spēkam, bet tos neizpildīt, ja kolhoza vadība neatmetīs vienaldzību, ja arī turpmāk apmierināsies tikai ar lēmumu pieņemšanu un solījumiem. Pareizi vārdi.

Saistību izpildei jāmobilizē visi spēki, bet «Draudzībā» to nejut. Lopkopības speciālisti maz interesējas par darbu fermās. Ja arī interesējas, tad vairāk par to, kā strādā kolhoza bākas — slaucējas bb. Apšite, Lūse, Odre. Bet par to, lai ar pirmrindnieku sasniegtu lēmumu pieņemto, lai gadu gaitā līdz

viņu limenim paceltos citi lopkopji, nerūpējas. Te var minēt faktu par lopkopju apspriedēm. Tām taču vispirms jāklūst par lopkopju pieredzes skolu, bet kolhozā «Draudzība» tās nenotiek mēnešiem ilgi.

Īsāk sakot — nav ko slēpties aiz dažu pirmrindnieku muguram un viņu panākumiem, jāmobilizē visi spēki, to skaitā arī komjaunatnes pirmorganizācijas, lai novērstu trūkumus lopu ziemošanā un visi lopkopji varētu gūt labus sasniegumus.

Nākotnes pilsēta aiz polārā loka

Attēlā: 12—16 stāvu māja — cilindrs 500 iedzīvotājiem. Tajā būs ātrgaitas lifts. Logu termoizolāciju radīs ar vakuuma palīdzību.

M. Blohina (TASS) foto

ĻENINGRADA. Arktiskās pilsētas projektu, kur uz ielām pat vislielākā sala apstākļos gaisa temperatūra būs normāla, izstrādā PSRS Ceļniecības un arhitektūras akadēmijas Ļeningradas filiāles līdzstrādnieki. Šī netālās nākotnes pilsēta, kas paredzēta 10—12 tūkstošiem iedzīvotāju, ar attīstības perspektīvu līdz jebkuriem apmēriem, jau eksistē skicēs un aprēķinos. Mākslīgais klimats, jaunās arhitektoniskās formas, visa kompleksa racionāls pakļauti pilnīgai cilvēku dzīves vajadzību un estētisko prasību apmierināšanai.

Pilsēta tiks būvēta uz gigantiska pamata — speciāla paaugstinājuma, kurš pacels metra augstumā virs mūžam sasalušās grunts. Zem milzīga kupola no plastmasas izvietos pilsētas centru ar parku, stadionu, kultūras iestādēm. Paredzēta daudzstāvu māju — cilindru būve. Tādas formas mājas izturīgākas pret vētru un snieguniem, kā arī labāk saglabā siltumu.

Liela svētku diena...

...nesen bija Līvānu slimnīcas sanācībai Annai Solovjovai. Gari darba gadi nostrādāti darbaļaužu veselības sardzē, nav taupīti soli, zēlotas rūpes slimnieku laba.

Mazliet skumji apzināties, ka pienācis laiks iet pensijā. Bet to izjūt taču ikviens, kas daļu savas sirds siltuma ielicis ilgu gadu darbā.

Par godu sirmajai terapijas nodaļas darbiniecei kopā sapulcējās

darba biedri, lai viņu svinīgi aizvadītu pensijā. Vienkāršiem un izjustiem vārdiem slimnīcas galvenais ārsts b. Dauksts stāstīja par centīgās darba darītājas pūlēm, uzsvērdams, ka sanitāres darbs nav vērtējams zemāk par jebkuru citu amatu. Klausoties terapijas nodaļas ārstes b. Džardānes, medicīniskās māšas b. Bokas vārdos, Annai Solovjovai acis rīcās valgušas... Krāšņās veltes, ziedi, ko pasnie-

Celojošās kinoiekārtas mehāniķis

Kad Jēkabpils rajona kinoteātra darbinieki pagājušajā gadā apsprieda savas saistības, lai godam sagādātu PSKP XXII kongresu, ceļojošās iekārtas kinomehāniķis Jānis Mikša un viņa palīdzējs Marta Mikša paziņoja: «Kinoiekārtas gada plānu izpildīsim līdz 7. novembrim.» Viņu vārdi nebija mesti vējā — nevaļadzēja gaidīt Lielā Oktobra svētkus — gada plānu 237. ceļojošā kinoiekārta izpildīja jau līdz 1. novembrim. Bet līdz gada beigām uzdevums bija paveikts ar uzviņu, apkalpoti 30.100 skatītāju — vairāk nekā jebkura cita rajona lauku kinoiekārta.

Ne sliktāk b. Mikša strādā arī šajā gadā. Parasti kinomehāniķus, it sevišķi ceļojošo iekārtu vadītājus, neslavē, tieši otrādi — bieži vien lauku iedzīvotāji sūdzas, ir neapmierināti. Un bieži ne bez pamata. Turpreti par Jāni un Martu kolhozu «Draudzība», «Rekords», Neretas apkārtnes iedzīvotāji nesūdzas.

Lai nodrošinātu iespējami labāku iedzīvotāju apkalpošanu, J. Mikša jau iepriekš kopā ar saimniecību un kultūras iestāžu vadītājiem noskaidro visus apstākļus un pasākumus, kas var veicināt vai traucēt kino seansu vienā vai otrā kinoizrāžu punktā nākošajā mēnesī. Un tikai tad saskaņā ar iegūtajām ziņām viņš dod savus priekšlikumus iekārtas maršruta sastādīšanai.

Lielu vēribu centīgais kinomehāniķis Jānis Mikša veltī filmu repertuāra izziņošanai savā apkalpojamā iecirknī. Parasti to izliek kinopunktos mēneša sākumā, bez tam vairākās vietās izvieto afišas kārtējai izrādei. Ļaudis ziņā — ja seanss izziņots, tad tas arī noteikti būs un nāc pulkiem vien.

...Telpa jau skatītāju pilna, bet pulkstenis vēl nerāda seansa sākumu. Tad var iepazīstināt skatītājus ar nākošās filmas saturu, ar tām, kuras demonstrēs tuvākajā laikā, izsniegt viņiem reklāmas izdevumus.

Izrāžu kvalitātes uzlabošanā liela loma ir 1960. gadā kinoiekārtai piešķirtajai republikāniskajai prēmijai — otrai kinoaparaturai (parasti ceļojošā kinoiekārta strādā ar vienu aparātūras komplektu).

Jāņa Mikšas pienākumos ietilpst ne tikai kinoizrādes sava iecirkņa punktos, vairākas reizes nedēļā viņa vadītā automašīna pārvieto filmas starp Viesītes un Neretas kinoteātriem un apkārtējām lauku stacionārajām kinoiekārtām. Ielānojis kāds kinomehāniķis dienas seansu, nepieciešama parastā filmu

maršruta izmaiņa — vienā b. Mikša ir atsaucis un izpalīdzīgs pret saviem darba biedriem.

Rūpīgs darbs, cieša sadarbība ar vietējām organizācijām ir b. Mikšas panākumu pamatā. Stingrs prasības pret sevi, viņš necieš paviršību arī citu darbā. Kinotikla darbinieku sanāksmēs Jānis Mikša bieži ar konkrētiem faktiem par nevižīgu darbu liek sarkt gan kinomehāniķiem, gan citiem darbiniekiem. Ja vērtīgs ierosinājums galvā, Jānis netur pie sevis, bet izstāsta biedriem, dalās pieredzē ar citiem. Bet pieredze nav mazā. Ar ceļojošo kinoiekārtu nostrādāti jau vairāk nekā seši gadi, tāpēc jaunle kinomehāniķi «mūsu Jāni» labprāt uzklausa un bieži nāk pie viņa pēc padoma.

Lielie uzdevumi, kas pašlaik izvirzīti kultūras laukā, daudz prasa arī no kinotikla darbiniekiem. Tātad radošāk darbam jāpieiet arī Jānim un Martai Mikšam. Un viņi prasa ieslēgt programmās vairāk jaunu filmu par lauksaimniecības pirmrindnieku darba panākumiem un pieredzi, mākslas filmas par audzināšanas jautājumiem utt. Tas dos iespēju vēl plašāk izvērst darbu, dodot savu ieguldījumu visai tautas ciņā par komunisma uzcelšanu.

A. Šinke,
Jēkabpils kinoteātra «Komjaunietis»
direktors

Būs labi ceļi

Septiņgades ceturtajā gadā mūsu republikā notiks plašs šoseju remonts un rekonstrukcija. Liels kapitālais un vidējais remonts paredzēts arī uz Krustpils—Madonas šosejas. Paplašinās braucamo daļu, iztaisnos asos pagriezienus, noraks paugurus, izveidos ērti izbraucamus un labi pārrēdzamus ceļu krustojumus.

Rosīgi ceļu remonta jaunajai sezonai gatavojas 10. CER 12. distanču kolektīvs. Strādnieki izremontēs 4,5 km ceļa posmu, iztaisnos vairākus asus pagriezienus. Transporta līdzekļu vadītājus iepriecinās vēsts, ka noraks Pāpuļu kalnus.

Ceļu dienesta darbinieki parūpēsies arī par autobusu pasažieru ērtībām. Autobusu pieturu apkārtni apstādīs ar dekoratīviem stādījumiem, ierīkos puķu dobes, solus. Medņu autobusu pieturas pasažieri saņems sengaidīto paviljonu.

V. Zvaigzne

PAR AUDZINĀŠANAS JAUTĀJUMIEM

Lai skolas solā būtu skaidrība par nākotni

Mūsu partijas Programmas uzdevumu īstenošana lauksaimniecības jomā prasa, lai mēs apmācītu pēc iespējas vairāk kvalificētu kadru, kas prastu vadīt sarežģītas mašīnas, labi pārzinātu ražošanu kolhozos un padomju saimniecībās. Par to, lai šādi jauni spēki izietu kolhozu tīrums, jau domā arī lauku ļaudis. Tā, piemēram, kolhoza «Selga» biedri uzņēmušies šefību par ražošanas apmācību Pļaviņu 1. vidusskolā. Katru sestdienu uz turieni dodas 9. un 10. klašu skolēni, lai izmantotu fermas un darbnīcas jaunu specialitāšu apgūšanai.

Desmito klašu skolēnus pilnīgi iepazīstinām ar kolhoza dzīvi. Viņi piedalījās ražas svētkos, gada pārskata sapulcē u. c. pasākumos. Svarīgākais ir tas, ka jauniešiem, kuru vairums dzimuši pilsētās, nodar-

bības kolhozā sāk iepazīties. «Sākumā bija grūti,» ražas svētkos atzinās 10. klases skolniece Zepa, un tas arī saprotami, jo daudzi no viņiem istu fermu redzēja pirmo reizi. Pašlaik audzēkņi prot lopus kopt arī patstāvīgi.

Sadarbība starp kolhozu un skolu izvēršas arvien plašāka. Rudenī, kad saimniecībā bija viskarstākais darba laiks, «Selgas» tīrums bieži varēja redzēt arī skolēnus.

Gatavojoties PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām, Pļaviņu 1. vidusskolas aģitbrigāde ielānojuši vairākus izbraukumus uz apkārtnējiem aģitpunktiem. Skolas pionieri un komjaunieši vāc pupas un pelnus, kas būs ļoti noderīgi kolhoza laukiem. Savās saistībās skola apņēmusies nākošajā vasarā laist kolhoza tīrums 16 brigādes pa 15 cilvēku katrā, kas būs nodarbināti cukurbiešu audzēšanā. Kolhozs savukārt, atsaucoties uz skolas lūgumu, apmaksā no saviem līdzekļiem par pusdienām, ko gatavo skolas kopgalds visu savu biedru bērniem no pirmās līdz septītajai klasei.

Jo ciešāki būs skolu un kolhozu sakari, jo tuvāk dzīvei būs viss mācību un audzināšanas process. Šogad no 11. klašu abiturienti par darbu kolhozā viens otrs vēl nav izšķīries, bet nākošajos pavasaros jauno entuziastu būs krietni vairāk.

A. Staris,
Pļaviņu 1. vidusskolas direktors

J. Ignatovs,
Līvānu slimnīcas galvenā ārsta
vietnieks administratīvi
saimnieciskā darbā

LAUKSAIMNIECĪBAS SPECIĀLISTU NEKLĀTIENES APSPIEDE

Jautājums, kas prasa drīzāku atrisinājumu

Lai izpildītu partijas jaunajā Programmā nospraustos uzdevumus lopkopībā, katrā saimniecībā jāveic liels un sistemātisks darbs lopbarības bāzes nostiprināšanā. Un šajā ziņā mums, lauksaimniecības speciālistiem, nav jāžēlo pūles un radoša izdoma.

Pērn uz 100 ha zemes mūsu lopkopji saražoja 372 cmt piena. Tas nav daudz, jo vairāk tāpēc, ka tuvākajos gados republikā krietni jākāpina piena ieguvi. Ne mazāk jādomā par gaļas ražošanas palielināšanu, tās rezervēm. Svarīgs faktors ir pašu saražotā spēkbarība. Nav ko slēpt — mūsu un arī daudzos citos kolhozos tie ir vēl neatrisināti jautājumi. Šini virzienā daudz kas veicams.

Bet ir mums iespējas arī citos virzienos mobilizēt rezerves. Sarūnās ar zootehniķiem un lopkopības darbiniekiem arvien biežāk ieskanas doma, ka krejotavas vajadzētu nodot pašu saimniecību pārziņā. Daudzi to jau panākuši. Tas ir izdevīgāk, jo vājpiena saņemšanu varētu labāk regulēt. Visiem taču zināms, ka pavasaros saimniecībā mēdz būt sevišķi liels skaits sivēnu un teļu. Bet vājpienu, kas tik ļoti nepieciešams šajā laikā, saņemt atpakaļ tikai 40% apmērā.

Toties vasaras mēnešos, kad iegūst vairāk piena, dabūjam vairāk vājpiena. Bet tad taču varētu iztikt ar mazākām vājpiena devām, jo ātrāk var izbarot zaļu, svaigu barību. Vai tiešām nevarētu vājpiena saņemšanu regulēt tā, ka neciestu saimniecības intereses? Tieši šīvēnu krišanas cēlonis pa lielāku daļai vēl ir pilnvērtīgas barības trūkums pirmajos dzīves mēnešos. Ja baro līdz 2 mēnešu vecus sivēnus ar ūdeni un miltiem, tad neko labu nevar sagaidīt.

Bet pilnpiena devas paaugstināt nevaram, jo tas traucēs izpildīt saistības piena pārdošanā valstij. Valstij pārdodam 92% pilnpiena, 8% paliek iekšējās saimniecības vajadzībām. Mūsu saimniecība ir šķirnes lopkopības kolhozs un pēc rajona izpildu komitejas lēmuma no nodotās produkcijas būtu jāsaņem no krejotavas 80% vājpiena. Bet to neievēro. Un tieši šī iemesla pēc pašlaik mēs zaudējam papildrezerves gaļas ražošanā.

Tas ir ne tikai manas, bet arī vairāku citu speciālistu domas. Šis jautājums prasa atrisinājumu.

Dz. Asīte,
Jēkabpils rajona Raiņa kolhoza zootehniķe

Darbā iegūta slava

Kolhoza «Leņina karogs» ceturtais brigādes «Leinānos» jau 13 gadus par zirgkopi strādā kolhoznieks Jānis Mizuks. Viņa kopšanā patlaban 11 darba zirgi un 4 kumeli. Lielāko daļu no tiem b. Mizuks izaudzējis pats. Savu darbu zirgkopis mīl un veic ar lielu rūpību. Lūk, staltie «Modris», «Marss» un citi priecīgi bubini, ieraugot savu kopēju ar pilniem sakņu groziem rokās. Jā, ik dienas kolhozā noteiktajam rupjās barības devām viņš var piedot papildbarību arī sulīgo barību — kartupeļus un runkuļus, kurus pats izaudzējis piefermas lauciņā. Centīgais kolhoznieks rūpējas arī par to, lai zirgiem būtu siltas un tīras telpas.

Kārtībā arvien aizjūga piederumi. «Lai vairāk būtu tādu zirgkopju kā mūsu Jānis», saka brigādes kolhoznieki, kuri ar šīs fermas zirgiem brauc kopu darbos.

Bet ja kādai atsauksmei par zirgkopi ir nelabvēlīgāka pieskaņa, tad tikai tādēļ, ka J. Mizuks zirgus saudzē pats un to prasa no ikviena braucēja. Viņš nebaidās pateikt acis asāku vārdu, ja zirgs pārāk nobraukts, sliktāk pabarots. Cakla, centīga darba rezultātā ik gadus zirgkopis izpelnā krietnu izstrādes dienu skaitu. Piemēram, pērn viņa rēķinā bija 592 izstrādes dienas. Slavējams darba rūķis.

A. Stars
Krustpils rajonā

Mācīsimies audzēt kukurūzu no A. Celitānes

...Uz māju ciema plesnīgušajās ielās iemīta plata taka. Gandrīz vai katru dienu pastnieks turp nes vēstules, uz kuru aploksnēm redzami visdažādāko mūsu zemes pilsetu pasta zīmogi. Vēstules sūta gan praktiķi, gan lauksaimniecības speciālisti, gan zinātnieki. Krāslavas rajona kolhoza «Čiņa» kukurūzas audzētāja Antonīna Celitāne, kurai šīs vēstules adresētas, ir pazīstama tālu aiz mūsu republikas robežām.

Vissavienības Graudkopības zinātniski pētnieciskā institūta zinātniskais līdzstrādnieks V. Kuzmins, piemēram, raksta no Jauno zemju novada, kur atrodas šis institūts: «Cienījamā b. Celitāne!

Mūsu institūta darbiniekus ļoti ieinteresējusi pieredze kukurūzas sēklu norūdišanā un šīs lopkopības kultūras nobriedušā graudu iegūšanā Baltijas augšņu un klimata apstākļos. Lūdzam jūs dalīties savā pieredzē, pastāstīt par nākotnes plāniem...»

Par iecilās kukurūzas audzētājas pieredzi dzīvi interesējas arī mūsu republikas laukkopji. Tāpēc par to pastāstīsim šikāk.

Aizvadītajā gadā A. Celitānes vadītā brigāde kukurūzu audzēja 25 hektāru platībā. 21 hektāru platībā brigāde kukurūzu audzēja skābarībai. Caurmērā no katra hektāra tā novāca 1.060 centneru zaļās masas. No četriem hektāriem brigāde ievāca graudus — caurmērā 40 centneru no hektāra. Latvijā vēl neviens nav sasniedzis šādus rezultātus.

Kā Antonīna Celitāne guvusi šos panākumus?

«Pamatu augstai kukurūzas ražai mēs jau liekam rudenī», saka A. Celitāne. «Pašu pieredzē esam pārliecinājušies, ka vislielāko ražu var ievākt, kukurūzu audzējot pēc kukurūzas. Un tas arī saprotams: ik gadus mēslojātās platībās, kur audzē kukurūzu, augsne uzkrājas zināma barības vielu rezerve.

«Tīrumu karalieni» mēs sējam tikai kvadrātligzdās. Kvadrātus mēs saimējam ar zirga vilkmes marķieri. Katrā dobītē 5 līdz 7 centimetru dziļumā mēs ieliekam dažas sēklas un tās iestrādājam ar šķūri, braucot diagonālā virzienā.

Kukurūzas sējumu kopšanu uzsākam ar tīruma ecēšanu līdz asnu sadīgšanai. Otrreiz lauku ecējam, kad kukurūzai jau attīstījušās pirmās trīs četras lapiņas. Rindstarpas rušinām 8 līdz 10 centimetru dziļi trīs reizes, reizē dodot arī papildmēslojumu — 100 kilogramus amonija salpeta uz hektāru. Tām platībām, kur kukurūzas asni ir vārgi, virsmēslomājā dodam vircu. Nezales sējumos apkarojam ar ķīmiskiem preparātiem, apmīglojam ar herbicīdu 2,4 «D-U». Tas stipri

Inkubācijai olas tikai augstākā labuma

Plaviņu inkubācijas stacija šīnā gadā plāno inkubēt 160.000 cāļu, 120.000 pilēnu un 11.000 zoslēnu, panākot 78% šķilšanās cāļiem, 69% — pilēniem un 68% — zoslēniem. Sos rezultātus nosaka ne tikai pareizs inkubēšanas process, bet arī nodoto olu kvalitāte. Tā kā rajonu kolhozu un padomju saimniecību šķirnes putnu fermas nevar nodrošināt to olu daudzumu, kas vajadzīgs plāna izpildei, tad inkubācijas stacija pieņem olas arī no pārējām saimniecībām.

Atlasot inkubācijai pilnvērtīgas, labi apaugļotas olas, iespējams ne tikai paaugstināt šķilšanās procentu, bet arī ievērojami uzlabot jaunputnu kvalitāti. Galvenie faktori, kas nosaka inkubējamo olu kvalitāti, ir vāslas ganāmpulka struktūra un sastāvs, tā turēšanas un ēdināšanas apstākļi, kā arī olu savākšana, uzglabāšana līdz inkubācijai un transportēšana.

Vāslas ganāmpulku komplektē rudenī. Putnu barā atstāj tikai pilnīgi veselus, labāk attīstītus un ražīgākus putnus. Vāslai var izmantot: vīstas, tītarus un pīles no 1—3 gadiem. Vāslas putnu izmantošanas laiku iespējams arī pagarināt. Audzēšanai nav ieteicams atstāt tēviņus no vēl inkubētiem cāļiem, jo tas saimniecībai nav izdevīgi. Agri inkubēti cāļi labāk aug, attīstās un ir spēcīgāki.

Olu apaugļošana lielā mērā atkarīga no tēviņa kvalitātes. Nozīmīgs ir arī vāslas materiāla sastāvs. Vīspār ieteicams turēt katram tēviņam šādu mātīšu skaitu: dējēvistām 10—15, vīspārnodērigām vistām 8—10, dējēpīlēm 7, gaļas tipa pīlēm 5, tītariem 10—12, zosīm 2—4.

Tomēr pagājušajā gadā bija saimniecības, kuras, komplektējot rudenī putnu ganāmpulku, neievēroja šīs attiecības, kā, piemēram, kolhoza «Draudzība» Jēkabpils rajonā. Vīstu ganāmpulkā gaiļu skaits bija nepietiekams, kāpēc olas izrādījās nepilnīgi apaugļotas. Šķīlās tikai 65%. Protams, šķilšanos ietekmēja arī vitamīnu un minerālvielu trūkums barībā. Nepilnvērtīgas barības devas putnu racionā bija arī Jēkabpils rajona Oškalna kolhoza un Krustpils putnu fabrikā.

Olas uzkrātās barības rezerves embrijs izmanto attīstībai. Sakarā ar tā intensīvo augšanu un attīstību olā jāatrodas nepieciešamie vitamīni. Olas dzeltenumā atrodas A, D, B grupas, K un citi vitamīni. Olas baltumā — riboflavīns. Lai putnu olas būtu nodrošinātas ar šiem vitamīniem, jā rūpējas par vispusīgu barību ganāmpulkam. Tāpēc inkubācijas sezonas laikā barībā jāizmanto līdzekļi, kas bagāti vitamīniem: dīdžēti graudi, skujas, burkāni, bietes, vitamīnu siens, vājpiens, sūkalas, raugs, zivju eļļa.

Inkubējamām olām jābūt svāigām un tīrām. Lai to panāktu, līdzās jātur vienmēr tīri, sausi pakaisi un olas no tiem bieži jāizņem. Tas sevišķi jāievēro aukstā laikā, lai olas nesasaltu, un pavasarī, siltā laikā, lai vistas pēc iespējas mazāk sēdētu uz olām un tās nebojātos. Netīras olas nereti kļūst par slimību perēkli. Inkubēšanai atlasāmas olas ar normālu formu. Olas ar nepareizu formu kā garenās, tā apaļās, inkubēšanai nav derīgas, jo tādās olās embriji nevar normā-

li attīstīties. Neder olas ar ledauzītu čaumalu. Vīrs olas čaumalas nedrīkst būt grubuļi un uzbiezējumi. Labākā kvalitāte ir olām līdz 4 dienām pēc izdēšanas.

Olas jāuzglabā tīrās, labi vēdinātās telpās vienmērīgā, mērenā gaisa mitrumā. Tās vēlams glabāt pie t° +4 — +12°C. Uzglabājot telpās, nav pieļaujams caurvējš vai saules staru iedarbība. Olas mazgāt ir kaitīgi, jo tas bojā vaska kārtiņu, kā rezultātā mikrobi iekļūst caur porām olā un izsauc slimības.

Transportējot olas, kastes izklājam ar sausu iepakojamo materiālu — koka plūksnām, salmiem. Vēlams likt rindās horizontāli, tad tās mazāk cieš no satricinājuma. Katra kārta nosedzama ar pakojamo materiālu. Vāku cieši jāpiegulo, lai starp pakojamo materiālu un vāku nebūtu brīva telpa. Zem kastēm jāpaliek salmu kārta. Transportējot aukstā laikā, kastes jāpārsedz, lai pasargātu no sasaldēšanas.

A. Prodniece,
Plaviņu IPS šķirotāja

Tehnikai labus mehanizatorus

Lai apmierinātu mūsu iedzīvotāju pieaugošās prasības pēc pārtikas produktiem un radītu komunistiskās sabiedrības materiāli tehnisko bāzi, jārāž daudz vairāk un lētāki lauksaimniecības produkti. Šī uzdevuma veikšana nav iespējama bez kompleksās mehanizācijas lauksaimniecībā. Rūpniecība katru gadu ražo arvien vairāk dažādas lauksaimniecības tehnikas. Jaunās un visjaunākās mašīnas arvien uzlabo, papildina, tiek konstruēti pilnīgi jauni un oriģināli mezgli.

Tehnikas efektīvai izmantošanai nepieciešami vispusīgi sagatavoti mehanizatoru kadri. Tas jāievēro rajonu saimniecībās. Stādot perspektīvos plānus par tehnikas iegādi, jāieplāno arī, cik būs nepieciešams mehanizatoru, kur un kā viņus sagatavot. Mehanizatoru kadri katrā saimniecībā jā sagatavo tieši no pašu strādnieku un kolhoznieku vidus. Jēkabpils rajona saimniecībās neapmierinošs stāvoklis ar mehanizatoriem ir kolhoza «Nākotne». Rezervju nav arī kolhozos «Padomju Dzimtene», «Komjaunietis», «Ezerkrasts», «Sudrabkalns», «Sērene».

Atsevišķās saimniecībās vērojama nepareiza attieksme pret traktoristu, kombainieru kadriem. Nopietnas kļūdas pieļautas darbu samaksā. Dažviet ignorē materiālās interesētības principu. Visiem taču skaidrs, ka panākumi ražošanā galvenokārt atkarīgi tieši no mehanizatoru darba. It sevišķi tas būs jūtams šogad sakarā ar sējumu struktūras izmaiņu. Rušināmo kultūru audzēšana lielās platībās nav iedomājama bez labi apmācītiem mehanizatoriem.

Mehanizatoru zināšanas nepārtraukti jāpaaugstina. To prasa straujā lauksaimniecības tehnikas attīstība. Tā, piemēram, jau šogad mūsu rajona saimniecības saņems pilnīgi jaunus T-75 markas traktoros un MTZ-50, kā arī jau-

nus labības novākšanas kombainus SK-4. Kolhozi un padomju saimniecības saņems arī jaunu piekabes inventāru. Līdz pavasara sējas sākumam saimniecībās, kur tas vēl nav izdarīts, jāorganizē mehanizatoru kvalifikācijas celšanas semināri. Galvenā uzmanība jāvelti lauksaimniecības tehnikas pareizai ekspluatācijai. Līdz šim tā bija neapmierinoša. Svarīgs jautājums ir arī rušināmo kultūru apstrādes mehanizācija.

16. martā Lauku tehnikas Jēkabpils rajona nodaļā darbosies eksaminācijas komisija, kura eksaminēs mehanizatorus, kam ir novecojušas tiesības, izdotas pirms 1958. gada. Eksāmenus var likt arī piekabīnātāji, kam nav tiesību, bet kuri ir attiecīgi sagatavoti.

No 1.—15. martam mācības sāksies arī mūsu republikas lauksaimniecības mehanizācijas skolās. Audzēkņus skolās uzņems tikai ar Lauktehnikas rajona nodaļas vai arī kolhozu un padomju saimniecību ceļazīmēm. Mehanizatoru sagatavošana skolās šogad notiks pilnīgi uz valsts rēķina — audzēkņiem nodrošinās kopmītni, apģērbu un uzturu. Skolās ar 1-gadīgu kursu audzēkņus uzņems ne jaunākus par 17 gadiem un ar izglītību ne mazāku kā 6 klases, bet skolās ar 2-gadīgu kursu — ne jaunākus par 16 gadiem un ar izglītību ne mazāku par 7 klasēm. Skolā jāiesniedz: iesniegums, dokuments par izglītību, ceļazīme — norikojums, raksturojums, 2 fotokartiņas 3×4 cm. Medicīniskā apskate notiks uz vietas skolā.

Mācību ilgums plaša profila traktoristiem — mašīnistiem, lopkopības fermu mehanizatoriem, elektromontieriem, ekskavatoristiem — buldozeristiem vienu gadu, pārējiem — divi gadi.

G. Bušs,
vecākais valsts tehnikas uzraudzības inspektors Jēkabpils rajonā

JAUNĀS LAUKSAIMNIECĪBAS ZINĀTNE

RETĀ PARĀDĪBA SELEKCIJĀ

Starp ļoti daudzajām kviešu šķirnēm Vissavienības augkopības institūta unikālajā kolekcijā pavisam īpatnēji ir Indijas kvieši. Tiem īsi, izturīgi stiebrī un ļoti augstvērtīgi graudi. Kā nātos apvidos šie kvieši ir vieni no ātraudzīgākajiem. Taču Indijas kviešus līdz pat pēdējam laikam gandrīz nemaz neizmantoja selekcijā.

Baltkrievijas agrobiologs R. Karišņevs konstatēja, ka Indijas kviešus var sekmīgi izmantot jaunu kviešu šķirņu izaudzēšanai. Krustojot kādu vasaras kviešu šķirni ar Indijas kviešiem, zinātniekiem izdevies iegūt jaunu ziemas kviešu šķirni. Ziemas kviešu iegūša-

na, krustojot divas vasaras kviešu šķirnes, ir ārkārtīgi reta parādība selekcijā. Iegūtajai šķirnei ir liela nākotne mūsu lauksaimnieciskajā ražošanā. Tā būs jauna lielā rezerve produkcijas ieguves apjoma palielināšanā.

AUGU RADIOSTIMULĀCIJA SEKLU APSTAROŠANĀ PIRMS SĒJAS

Ļovovas universitātes radiobioloģijas laboratorijas līdzstrādnieki izmantojuši rentgenstimulācijas metodi — kukurūzas sēklu apstarošanu pirms sējas. Izmēģinājumi parādīja, ka, izsējot apstarotās Bukovinas—3 hibrida sēklas, nogatavoja 72 procenti vāļiņu, bet, izsējot parastās sēklas, tikai 52 procenti.

Šogad visās Ļovovas apgabala padomju saimniecībās paredzēts apstarot dārzeņu kultūru sēklas. Lauksaimniecībai radusies vēl viena iespēja paaugstināt kultūru ražību.

NO NAFTAS IEGŪTI AUGU ATTĪSTĪBAS STIMULĒTĀJI

1961. gadā vairāk nekā 800 Padomju Savienības institūti, selekcijas stacijas, padomju saimniecības un kolhozi 250 tūkstošu hektāru platībā pārbaudīja jaunu ražības celšanas līdzekļu — no naftas iegūtus augu attīstības stimulētājus. Dažādos mūsu zemes augšņu un klimata apstākļos veiktie novērojumi rāda, ka no naftas iegūtie bioloģiskie stimulatori aktīvi ietekmē augu dzīvi: paātri-

na dīgstu attīstību, palielina hlorofila daudzumu lapās, intensificē fotosintēzi un aktivizē katalāzi augļos.

Ukrainā no naftas iegūto augšanas stimulētāju iedarbībā kukurūza deva pusotras divas reizes vairāk vāļiņu. Čehoslovākijā — Ingušu autonomajā republikā ar šīm vielām apstrādātajai kukurūzai par 64 līdz 65 centneriem caurmērā no hektāra palielinājās zaļās masas raža. Krimā stimulētāji jūtami cēlušies tabakas lapu ražu. Krasnodaras novadā naftas bioloģisko stimulatoru ietekmē par 40 līdz 70 centneriem cēlusies gurķu vidējā raža. Šo stimulatoru iedarbībā dažādu lauksaimniecības kultūru raža cēlusies arī Uzbekijā un citās padomju republikās.

Kārtības sargi atzīmē savas organizācijas trešo gadadienu

Ielās iziet patruļa...

Pagājuši trīs gadi, kopš katrā pilsētā, ciemā un ciematā ciņu par sabiedriskās kārtības uzturēšanu savas rokās pārņēmušas brīvprātīgo kārtības sargu vienības. Vēl samērā nelielā, bet ļoti spilgtā prakse ir pierādījusi, ka sabiedrība modri stāv sardzē par to, lai pagātnes ēnas neaptumšotu mūsu gaišo šodienu.

Arvien plašāk un iesaistīgāk savu darbību izvērsis arī Jēkabpils pilsētas brīvprātīgo kārtības sargu vienības, kuras uz vietām uzņemumus un organizācijās vada partijas un arodorganizācijas. Lielu palīdzību mums sniedza partijas rajona komitejas birojs, kas kārtības sargu darbu rūpīgi apsprieda. Trūkumu rūpīga iztirzāšana un izdarītie secinājumi un ierosinājumi palīdzēja ievērojami uzlabot un izvērst sabiedriskās kārtības uzturēšanas darbu. No jauna noorganizējās 12 vienības, bet jau esošās papildinātas ar uzņēmumu un organizāciju labākajiem darbiniekiem. Tagad Jēkabpils sabiedrisko kārtības sargu skaits sasniedz 200.

Rosīgi savu darbu uzsāka pilsētas kārtības sargu štābs, kuras locekļu darbība neaprobežojas tikai ar dežurantu sarakstu sastādīšanu. Šie biedri bieži uzstājas skolās, uzņemumos un iestādēs ar referātiem, kas audzina mūsu sabiedrību un māca ievērot socialistiskās sadzīves normas. Par savu galveno uzdevumu pilsētas kārtības sargi uzskatīja pilsētas ielu un kultūras iestāžu atbrīvošanu no piedzērūšiem un stīlgajiem. Kārtības sargu modriba devusi vēlamās rezultātus. Ja pirms gada vēl ik vakarus uz štābu atveda pa 10—15 cilvēkiem, tad tagad kārtības traucētājus nākas aizturēt pavisam reti.

Audzinošu iespaidu uz kārtības traucētājiem atstāj arī štāba satīriska izdevums, kurā visai nepievilcīgās pozās redzamas stīlotāju un dzērāju fotogrāfijas.

Teicamas sabiedriskās kārtības sargu vienības izveidojušās vairākos pilsētas uzņēmumos un organizācijās. Savu darbu pēc labākās sirdsapziņas veic konservu rūpnīcas, Latvijas Lauktehnikas rajona nodaļas, būvju un remontu iecirkņa, gaļas pārstrādāšanas kombināta vienības. Šeit par viņu darbu ar neatslābstošu uzmanību interesējas gan partijas pirmorganizāciju sekretāri, gan uzņēmumu vadītāji. Nereti viņus var redzēt kopā ar savām vienībām dežūrpostos.

Diemžēl, vēl ne visur tā ir. Tā, piemēram, Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības lielais kārtības sargu kolektīvs, kuru vada b. Blumbeks, ne vienmēr pilnā sastāvā ierodas uz dežūrām. Pašam komandierim pietiek laika aizrauties gan ar maksimālo pašdarbību, gan ar medībām, taču pārbaudīt, kā viņa vienības biedri izpilda savus pienākumus, viņam nav iznācis laika. Par to zināms arī partijas pirmorganizācijas sekretārei b. Hurtnai un uzņēmuma vadītājam b. Karisam, taču arī viņi uzskata, ka brīvprātīgo kārtības sargu darbs ir kaut kāda trešās šķiras lieta. Ne vienmēr var būt pārliecināts, ka savus pienākumus godam izpildīs patērētāju biedrību savienības un 14. CER kārtības sargi. Raksturīgi, ka arī šeit vadītāji un partijas pirmorganizāciju sekretāri vienla-

dzīgi izturas pret šo svarīgo pasākumu.

Pilsētas kārtības sargu štābs paredzējis virkni pasākumu, kas ievērojami uzlabos vienību darbu. Pašlaik notiek seminārs brīvprātīgajiem kārtības sargiem, kurā prokuratūras un milicijas darbinieki iepazīstina viņus ar padomju likumiem, ar viņu pienākumiem un tiesībām. Sākot ar aprīļa mēnesi, paredzētas vienību atskaites saviem kolektīviem par paveikto darbu. Tas palīdzēs celt pilsētas štāba autoritāti, jo tam jāklūst par vietu, kur ļaudis varētu griezties visos jautājumos, kas skar sabiedriskās kārtības un padomju likumības ievērošanu. Tas prasīs lielāku uzmanību no partijas pirmorganizāciju, kā arī to iestāžu puses, kuru darbā palīdz brīvprātīgo kārtības sargu vienības. Līdz šim to nevar teikt. Ja pilsētas štābā visai bieži redzami biedri no rajona milicijas daļas, tad par tā darbu maz neinteresējas tautas tiesas darbinieki.

Jāatzīmē, ka pilsētas komjaunatnes pirmorganizācijas par mūsu sabiedrisko institūtu vēl maz rūpējas. Taču tikai 20 procentu no visa kārtības sargu skaita sastāda komjaunieši. Kam gan citam, ja ne jauniešiem un komjaunatnes pirmorganizācijām būtu jācinās par to, lai deju zālēs neredzētu stīlotājus, lai jaunieši prastu atpūsties interesanti un kultūrali. Kā pienākas, šis jautājums nav apspriests komjaunatnes rajona komitejā.

Nav šaubu, ka tad, ja visas sabiedriskās organizācijas vienlīdz aktīvi centīsies uzlabot un izvērst brīvprātīgo kārtības sargu vienību darbu, vēlamie rezultāti neizpaliks. Mūsu vīdū ir ne mazums krietnu biedru, kuriem var droši uzticēt šo godpilno pienākumu.

G. Tuļskis,
Jēkabpils pilsētas
brīvprātīgo kārtības sargu vienību
štāba priekšnieks

To derētu zināt

Pārbaudot elektroenerģijas izmantošanu organizācijās un iestādēs, kā arī dzīvokļos, konstatētas vairākas nelikumības. Tā, piemēram, Krustpils patērētāju biedrība, Valsts apdrošināšanas inspekcija, pārejot uz citām telpām, elektroenerģiju sāka lietot patvaļīgi un bez uzskaites. Līdzīgi gadījumi konstatēti arī dzīvokļos. Šajā sakarībā gribu norādīt uz dažiem noteikumiem, kas obligāti ievērojami.

Izbūvējot jaunus objektus, ja to pieslēdzamā jauda ir 5 kw un lielāka, elektroietaise jāgatavo pēc projekta, kas jāpieprasa energoapgādes organizācijai un jāsaskaņo ar to. Pēc tam patērētājs uz sava rēķina un ar saviem materiāliem izbūvē elektrisko ietaisi atbilstoši noteikumiem. Elektrības patērētājiem dzīvokļos projekts nav vajadzīgs.

Pēc ietaises izbūvēšanas kā iestāžu, tā arī dzīvokļu patērētājiem jāpaziņo energoapgādes organizācijai un jāizsauc inspekcija, kas apskata jaunbūvēto ietaisi un dod norādījumus par iespēju pieslēgt tīklam. Nevar rīkoties tā, kā tas konstatēts Kirova kolhoza «Pēternieku» fermā, kura pēc izbūves pieslēgta tīklam patvaļīgi, bez energoapgādes ziņas.

Ieņemot jaunas telpas, patērētājam kopā ar namu pārvaldes pārstāvi jāatzīmē skaitītāju stāvokli un 3 dienu laikā jānokārto saistības ar energoapgādes organizāciju, pretējā gadījumā norēķinus par izlieto elektroenerģiju izdara pēc iepriekšējā skaitītāju nolikuma.

Iestāžu un uzņēmumu patērētājiem pirms elektroietaises pieslēgšanas tīklam ar energoapgādes organizāciju jānoslēdz līgums. Ja patērētājam izmainās juridiskais nosaukums, palielinās jauda, patērētājs pāriet uz citām telpām, katrā gadījumā līgums jāslēdz no jauna.

Ja konstatē patvaļīgu pieslēgšanos, elektroenerģijas lietošanu bez uzskaites un līguma noslēgšanas, skaitītāja bojāšanu patērētāja vainas dēļ, energoapgādes organizācija šādus abonentus atvieno no tīkla un piedzen no vainīgā samaksu par izlieto elektroenerģiju, kā arī par bojāto skaitītāju.

Elektriskā iekārta dzīvokļos, uzņēmumu un iestāžu telpās, darbnīcās u. c. ir šīs telpas neatņemama sastāvdaļa, un patērētājs, atstājot telpas, nedrīkst to noņemt, nedz bojāt, izņemot elektromotorus, lustras un citus apgaismošanas ķermeņus.

Vēl līdz šim ir ļaudis, kuri lieto elektroenerģiju bez uzskaites. Tā, piemēram, pilsonis Borodovskis Krustpilī, Tiltu ielā Nr. 1, pilsonē Lukina Krasta ielā Nr. 94 u. c. mēdz tā praktizēt.

Skaitītāju uzstādīšanu, noņemšanu un maiņu drīkst izdarīt tikai energoapgādes darbinieki. Krustpils rajona sociālās nodrošināšanas nodaļa to nav ievērojusi. Te bija uzstādīts skaitītājs, bet tagad noņemts bez energoapgādes organizācijas atļaujas. Remontējot telpas, patērētājam rakstiski jāpaziņo par to, lai varētu atslēgt iekārtu no tīkla un noņemt skaitītāju. Pretējā gadījumā patērētājs uzņemas materiālu atbildību par skaitītāja sabojāšanu.

Daudzās vietās skaitītājiem norauj plombas, kas var radīt iespēju enerģijas lietošanai bez uzskaites. Visiem skaitītāju apvalkiem jābūt noplombētiem ar PSRS MP Standartu, mēru un mērīšanas aparātu komitejas orgānu plombām. Par skaitītāju nepareizu darbību nekavējoties jāziņo energoapgādes organizācijai.

Energoapgādes organizācija uzrauga visu patērētāja elektroietaisu tehnisko stāvokli un uzliek patērētājiem par pienākumu uzturēt kārtībā elektroietaisi atbilstoši noteikumiem. Ja to neievēro, energoapgādes organizācija atvieno patērētāja iekārtu no tīkla pilnīgi vai daļēji, kamēr to sakārto. Elektroiekārtu, kas var izsaukt ugunsgrēku vai nelaimes gadījumus ar cilvēkiem, atvieno no tīkla nekavējoties. Lai novērstu ugunsgrēku, kā arī skaitītāju un citas iekārtas bojāšanos, kategoriski aizliegts paredzēto drošinātāju vietā lietot «lāpītus» drošinātājus.

G. Lūļa,
Krustpils tīklu rajona tehniķis
inspektors

Kirsans Degtjarovs

Kirsans Degtjarovs dzimis 1902. gadā. Viņam bija tikai astoņpadsmit gadu, kad nācās apvilkt karavīra šineli. Jaunietis to darīja no visas sirds, jo bija no jaunās Krievijas Padomju Sociālistiskās Republikas jāzmēz interventī. Pabeidzis Vologdā sarkano komandieru kursus, viņš atgriezās frontē, kur komandē vadu.

Pēc pilsoņu kara viņš atgriezās Latvijā un līdz padomju varas nodibināšanai 1940. gadā K. Degtjarovs ir vienkāršs strādnieks. Viņš aktīvi palīdz bolševistiskajai pagridei Latvijā, kas cinās par darbaļaužu tiesībām.

Nodibinoties Latvijā padomju varai, viņu izvirza par Jēkabpils pilsētas padomes izpildu komitejas komunālās saimniecības daļas vadītāju.

Kad sākas Lielais Tēvijas karš, K. Degtjarovs atkal ir cīnītāju rindās. Kopā ar latviešu 43. gvardes strēlnieku divīzijas karavīriem viņš izstaigā garus kauju ceļus. 1941. gada decembrī viņš ir Maskavas aizstāvju vīdū. Viņa vīrišķību pāvēlniecība augstu novērtē. No lielgabala komandiera līdz baterijas komandierim — tāds ir šī padomju kaujinieka cīņu ceļš. Par drošsirdību viņš apbalvots ar Sarkanās Zvaigznes ordeni, medaļu «Par drošsirdību» un vēl citām medaļām.

Pēckara periodā viņš strādā saimnieciskajā darbā un pēdējā laikā Jēkabpils MRS.

Viņam nekad nepietrūka enerģijas un spara, kad uz jaunās dzīves celtniecības sastatnēm vajadzēja drosmīga cilvēka. Tādi ļaudis uz visiem laikiem neizzūd no biedru sirdīm. Sīrsnigo un atsaucīgo biedru, kurš šķiries no mums pēc ilgus un grūtas slimības, Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības kolektīvs vienmēr paturēs gaīšā piemiņā. Biedru grupa

Nebojāt pilsētas izskatu

Līdz pat šim laikam ielās uz stābiem, sētām un māju sienām izkar dažāda veida sludinājumus un reklāmas, kas ar laiku pārvērsas par netīrām papīra strēmēm. Tās ļoti bojā pilsētas izskatu.

Komunālo uzņēmumu kombināts saskaņā ar šā gada 22. februāra Jēkabpils pilsētas padomes izpildu komitejas lēmumu noformē sludinājumus. Tāpēc pilsoņiem un organizācijām, kas vēlas novietot dažādus sludinājumus uz pilsētas ziņojumu dēļa pie autobusu stacijas, jāgriežas kombināta kantorī, Padomju ielā 77, otrdienās un piektdienās no pulksten 10 līdz 12.

Viena sludinājuma maksa, kurš iespiests latviešu un krievu valodās, termiņam uz 10 dienām ir 30 kapeikas.

Izkārt sludinājumus citās vietās stingri noliegts, un vainīgos sodīs.

J. Prutskis,
Jēkabpils komunālo uzņēmumu kombināta direktors

MUMS ATBILD

Mūsu laikraksta 1. februāra numurā bija ievietots J. Lidaka raksts «Ne vienmēr labs nāk ar gaidīšanu», kurā kritizēja nolaidīgos remontu un celtniecības iecirkņa strādniekus par sliktu remonta kvalitāti Sāvienā.

Krustpils rajona remontu un celtniecības iecirkņa priekšnieks b. Tihonovs atbild, ka speciāli izvēlēta komisija meistara b. Točilovska vadībā noskaidroja faktus. Krāsotā-

ji bb. Jakovļevs, Harkovs uz sava rēķina trūkumus novērs. Brigadierim b. Giļevam izteikts rājiens, bet meistars b. Liepiņš brīdināts par bezkontroli. Remontētāji grīdu nekārsoja, jo nebija vajadzīgās krāsas. Par to izpildkomitejai naudu atmaksās.

Minēto rakstu strādnieku un kalpotāju kolektīvs apsprieda savā sapulcē un nosodīja paviršību darbu izpildē.

PA NEPUBLICETO MATERIĀLU PEDAM

Par autobusu pieturām

Grupa Jēkabpils rajona Biržu ciema iedzīvotāju ierosināja 11. ATK vadībai pārcelt autobusu pieturu uz Jēkabpils—Neretas šosejas no 10. uz 11. km, kur tā bijusi agrāk.

Pieturas pārvietošana uz 10. km notika 1961. gadā. To pieprasīja vairāk nekā 60 Biržu ciema iedzīvotāji, šo ierosinājumu atbalstīja arī ciema padomes izpildu komiteja. 11. ATK vadība, tāpat Biržu ciema

padomes izpildu komiteja uzskata, ka nav lietderīgi no jauna pārvietot pieturu. Nepieciešamības gadījumos vecākus cilvēkus, pasažierus ar bērniem autobusa personāls uzņems un izlaidīs ārpus pieturas. Pieturu skaita palielināšana palēnina arī vispārējo sabiedriskā transporta kustību.

J. Zobens,
11. ATK priekšnieks

„Enerģiski novērst trūkumus“

Ar šādu virsrakstu 3. februāra numurā bija ievietots raksts par to, ka Krustpils rajona Vietalvas padomju saimniecībā slikti glabā tehniku. Partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Zazitsis ziņo, ka šo korespondenci apsprieda padomju saimniecības mehanizatoru sanāksmē. Kritika atzīta par pareizu. Turpat sanāksmē noorganizēja trīs brigādes inženiera b. Bērziņa vadībā, kas visus minētos trūkumus jau novērsu.

Redaktors E. KOCENS

Krustpils pilsētas komunālo uzņēmumu kantora pirts turpmāk darbosies:
piektdienās no plkst. 14.00 līdz 22.00;
sestdienās no plkst. 7.00 līdz 23.00;
svētdienās no plkst. 8.00 līdz 18.00.

Pārdodama māja «Zībergi» ar saimniecības ēkām 3 km no Jēkabpils, Biržu lielceļa malā.
Tuvākās ziņas Jēkabpili, Jaunā ielā 26-a.

Valija Antona m. Bērziņa, dzīv. Krustpilī, Skolas ielā Nr. 11, ierosinājsi laulības šķiršanu pret Pēteri Jāņa d. Bērziņu, dzīv. Krustpilī, Skolas ielā Nr. 11.
Lietu izskatīs Krustpils rajona tautas tiesa.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redakto-ram — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vads tālsatiksmē — 7, Krustpils rajona abonentiem — Krustpils 353. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилского и Крустпилского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.

NO TIESAS ZĀLES

Pērnā gada novembrī mūsu avīzē parādījās feļetons «Bet Vasjka klausās un tik ēd...» Lasītāju atsauksmes par šo materiālu liecināja, ka tiešām bija laiks pilnā balstī runāt par Ābeļu bērnu nama direktora Vladimira Vaskova saimniekošanas stilu ar valsts mantu.

Sajutis, ka nāksies atvadīties no apaļajām summām, kas pašrocīgi piešķirto prēmiju izskatā viegli bija ieslidējušas kabatās, viņš pēc feļetona parādīšanās neatgriezās no atvaļinājuma. Vaskovs uz vairākiem mēnešiem vienkārši nozuda, nedarīdams zināmu savu atrašanās vietu pat bērnu nama darbiniekiem.

Ierāvējs saņēmis pelnīto sodu

Tādēļ arī mūsu lasītāji līdz šim velti gaidīja, ka avīzes slejās zem pazīstamās nodaļas «Mums atbild» parādīsies raksts par to, kas darīts, lai nelikumības novērstu.

Materiāli par Vaskova izdarītajiem pārkāpumiem tika nodoti rajona prokuratūrai un aizvakar rajona tautas tiesa izskatīja viņa lietu.

Vārdos uzsvērdams savas pašāizliedzīgās rūpes par bērnu nama labklājību, viņš centās aiz asarainām frāzēm noslēpt savu savtīgo rakstura lezīmi — ierausānu. Tiesas procesā noskaidrojās, ka prēmiju piešķiršanai nav bijis nekāda pamata, un jo vairāk Vaskovam ne-

bija nekādu tiesību tās piešķirt sev pašam.

Sajā sakarībā tiešām neizprotama ir bērnu nama dažu audzinātāju un partijas grupas sekretāres b. Tihomirovas nostāja. Labāk kā citi zinādami par Vaskova izdarītajām nelikumībām, viņi tiesā iesniedza vēstuli, kurā aizbildināja direktoru un lūdza to atstāt darbā. Te tiešām nevar būt vairs runas ne par kādu principālītāti.

Tautas tiesa piesprieda Vaskovam atmaksāt atpakaļ bērnu nama kasē nelikumīgajās prēmijās izmaksātos 565,30 rubļus un ierosināja Vaskovu atbrīvot no darba. L.Cirse